

Εξαφανισμένα προϊστορικά πουλιά βρέθηκαν άθικτα σε κεχριμπάρι

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

[preistorika-poulia-kehrimpari-131101](#)

Φτερά προϊστορικών πουλιών που δεν πετούν πια στους ουρανούς της Γης ανακαλύφθηκαν σε άριστη κατάσταση διατηρημένα μέσα σε κεχριμπάρι.

Συγκεκριμένα, σε περιοχή της βορειοανατολικής Μαλαισίας ανακαλύφθηκαν δύο κομμάτια κεχριμπάρι μέσα στα οποία διακρίνονται μικρές φτερούγες, μήκους μόλις δύο εκατοστών, οι οποίες πιθανότατα ανήκουν σε νεοσσούς πουλιών ηλικίας 99 εκατομμυρίων ετών που έζησαν κατά την Κρητιδική γεωλογική περίοδο.

Η ανακάλυψη θεωρείται σημαντική διότι συνήθως τα απολιθώματα αρχαίων πουλιών σπανίζουν και προέρχονται από απομακρυσμένες χρονικά γεωλογικές περιόδους. Επειδή τα οστά των πτηνών είναι κούφια δεν απολιθώνονται πολύ καλά, ενώ τα φτερά σπάνια «επιζούν» της διαδικασίας απολίθωσης.

Το κεχριμπάρι -απολιθωμένο ρετσίνι στο οποίο παγιδεύτηκαν τα πουλιά- διατηρεί σε άριστη κατάσταση το δέρμα, τα οστά και τα φτερά, τα οποία είναι σχεδόν ίδια με εκείνα των σύγχρονων πτηνών και μάλιστα διατηρούν ακόμα και τα χρώματά τους. Όμως το εντυπωσιακότερο εύρημα είναι τρία δάχτυλα με νύχια, τα οποία χρησιμοποιούσε το πτηνό για να γραπώνεται στα δέντρα.

Τα νύχια στις φτερούγες μαρτυρούν ότι πρόκειται για «εναντιόρνια», μια ομάδα προϊστορικών πτηνών που εξαφανίστηκε μαζί με τους προγόνους τους τους δεινόσαυρους πριν από 65 εκατομμύρια χρόνια. Ξάδελφοι των σύγχρονων πτηνών, οι εναντιόρνια όχι μόνο έφεραν νύχια στις φτερούγες αλλά και δόντια στο ράμφος, κατάλοιπο των προγόνων τους, των ερπετών, το οποίο χάθηκε στην πορεία της εξέλιξης.

Το μικροσκοπικό μέγεθος των ευρημάτων μαρτυρά ότι πρόκειται για νεοσσούς, αναφέρει διεθνής ερευνητική ομάδα στην επιθεώρηση Nature Communications. «Το γεγονός ότι αυτά τα μικρά πτηνά γραπώνονταν στα δέντρα υποδηλώνει ότι οι νεοσοί ήταν πλήρως ανεπτυγμένοι, και άρα ήταν έτοιμοι για δράση αμέσως μετά

την εκκόλαψη» εξηγεί ο Δρ Τσι Λίντα του Κινεζικού Πανεπιστημίου Γεωεπιστημών, πρώτος συγγραφέας της δημοσίευσης.

«Τα πτηνά αυτά δεν περίμεναν στη φωλιά να τα ταΐσουν οι γονείς τους. Αναζητούσαν τροφή μόνα τους και πιθανώς κόλλησαν στο ρετσίνι λόγω του μικρού μεγέθους τους και της έλλειψης πείρας. Μεμονωμένα φτερά σε άλλα δείγματα κεχριμπαριού δείχνουν ότι τα ενήλικα πτηνά είτε απέφευγαν τον κολλώδη χυμό των δέντρων ή μπορούσαν να ξεκολλήσουν και να απελευθερωθούν» προσθέτει.

Οι εναντιόρνοιθες αυτές έζησαν σε μια έντονη από εξελικτικής σκοπιάς εποχή, όταν οι δεινόσαυροι κυριαρχούσαν, τα ανθοφόρα φυτά διαφοροποιούνταν και τα έντομα που τρέφονταν με νέκταρ εξελίσσονταν σε όλο και περισσότερα είδη.

Μερικά εκατομμύρια χρόνια μετά το θάνατο των δύο νεοσσών που παγιδεύτηκαν στο ρετσίνι, ένας αστεροειδής που έπεσε στο Μεξικό συντέλεσε στην εξόντωση των εναντιορνίθων και των περισσότερων δεινοσαύρων. Από την άλλη πλευρά, η εξαφάνιση των δεινοσαύρων άνοιξε το δρόμο για την εξέλιξη των σημερινών πουλιών.

Πηγή: [econews](https://www.econews.gr)